

РЕШЕНИЕ

№ 8638

гр. София, 14.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 27.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **2709** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 и сл. от Административно -процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 211, изр. първо, предл. второ във вр. чл. 197, ал. 1, т. 6 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) и чл. 226, ал. 1, т. 8 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на К. А. К., от [населено място],[жк], [жилищен адрес] депозирана чрез пълномощника му – адв. Г. В., АК – К. срещу Заповед № 513з-1087 от 10.02.2023 г., издадена от директора на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на основание чл. 204, т. 3 във вр. чл. 203, ал. 1, т. 13 във вр. чл. 197, ал. 1, т. 6 от ЗМВР, му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина, по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР и на основание чл. 226, ал. 1, т. 8 от ЗМВР е прекратено служебното му правоотношение в Министерство на вътрешните работи (МВР) на длъжността „младши експерт“ – младши полицейски инспектор в група „Териториална полиция“ на Участък „Полиция“ – П. към 08 Районно управление (РУ) при СДВР, считано от връчване на заповедта – 17.02.2023 г.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт. Твърдят се допуснати съществени нарушения на административно - производствените правила и противоречие с материалния закон. Оспорват се фактическите основания, въз основа на които дисциплинарно наказващият орган е приел за доказано извършването на нарушенията, подлежащи на дисциплинарна санкция. Сочи се, че неправилно цитираните норми от Етичния кодекс

за поведение на държавните служители в МВР, утвърден от министъра на вътрешните работи, са квалифицирани по чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР. Поставя се акцент върху личния характер на взаимоотношенията, предпоставили двата конфликта с участието на жалбоподателя - факт, необосновано игнориран, според жалбоподателя, от дисциплинарно наказващия орган. Изложени са съображения и за нарушение на основния принцип за съразмерност, визиран в чл. 6, ал. 1 от АПК, при определяне на вида на дисциплинарната санкция. С тези аргументи е обосновано искане за отмяна на обжалвания административен акт. Претендират се направените по делото разноски.

В съдебното заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа искането в жалбата и подробно изложените аргументи, с които е обосновано. Становището за допуснати нарушения на административно производствените правила и несъответствието на установените релевантни факти на материално правните разпоредби под които са подведени, непропорционалността на наложеното дисциплинарно наказание и несъответствието му и с целта на закона са доразвити в представената писмена защита. Размерът на претендираните за възстановяване разноски е конкретизиран в приложен към делото списък, съгласно разпоредбата на чл. 80 от ГПК.

Ответникът – директор на Столична дирекция на вътрешните работи чрез процесуалните си представители оспорва жалбата и счита, че като неоснователна следва да бъде отхвърлена. Подробни аргументи са изложени в представените писмени бележки. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Направено е възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на жалбоподателя.

Софийска градска прокуратура не изразява становище по жалбата и не участва със свой представител в настоящото производство въпреки своевременното уведомяване за образуването му.

Административен съд София-град, Първо отделение, 26 състав, след като обсъди по отделно и в съвкупност приложените към делото доказателства, в контекста на становището на страните, съобразно правомощията си по чл. 168 от АПК, прие за установено от фактическа страна:

Жалбоподателят К. К. е назначен на работа в МВР със Заповед № К – 2061 от 17.03.2013 г. на длъжност „стажант“. Последователно заема различни длъжности в системата.

Със Заповед № 513з-7213 от 12.10.2017 г. е преназначен на длъжност „младши полицейски инспектор“ в група „Териториална полиция“ на Участък – П. към 08 Районно управление при СДВР, която изпълнява и към момента на прекратяване на служебното му правоотношение с оспорената заповед (Кадрова справка рег. № 513р-83006 от 30.08.2022 г. - л. 122, том I).

Със Заповед № 513з-7088 от 19.08.2022 г. на директора на СДВР (л. 80 – л. 82, том I), на основание чл. 207, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, спрямо жалбоподателя К. А. К. е образувано дисциплинарно производство по повод, докладвана информация отразена в :

Докладна записка, изготвена от „за началник“ 08 Районно управление – СДВР – рег. № 3383р-28817 от 19.08.2022 г. (л. 113 – л. 114, том I)

и Справка рег. № 262р-18907 от 19.08.2022 г., изготвена от началник Участък Горна М. - Областна дирекция на МВР – С. (л. 116 – л. 118, том I) за възникнал в ранните часове на 19.08.2022 г. конфликт между младши полицейски инспектор К. К. и жената, с която живее във фактическо съжителство – Н. Ф.. Посочено е, че по време

на конфликта К. е упражнил и физическо насилие, наложило намеса на служители на РУ – Е. П., след подаден сигнал на спешен номер 112 от сестрата на жалбоподателя – Е. К. (приятелка на Ф.).

В Заповедта за образуване на дисциплинарното производство е посочено, че служителите на РУ – Е. П. са извършили проверка по образуваната преписка рег. № 262000-3023 от 19.08.2022 г., в хода на която с Протокол за доброволно предаване рег. № 262р-18863 от 19.08.2022 г. (л. 136) Н. Ф. е предала служебното оръжие на жалбоподателя К. К. – пистолет „М.“ № ИК282087, 2 броя пълнители и 16 броя патрони калибър 9 x 18 мм.

В Заповедта е отразено, че жалбоподателят е участвал и в друг инцидент, настъпил месец по-рано - на 16.07.2022 г. около 08:30 ч. в непосредствена близост до жилището на жената, с която съжителства – Н. Ф.. Възпроизведени са данни и за този случай - взаимно отправяне на обвинения между жалбоподателя К. К. и бившия съжител, баща на детето на Ф. - Г. А., и последвало физическо съприкосновение с взаимна размяна на удари (л.80-гръб). Уточнено е, че по повод на този инцидент в РУ – Е. П. са били образувани две преписки, по постъпили сигнали и от двамата участници в конфликта, по които към момента на започване на дисциплинарното производство се извършват проверки, възложени от прокурор от РП – Е. П..

Посочената информация е послужила на дисциплинарно наказващия орган като основание по чл. 207, ал. 1, т. 2 във вр. чл. 205, ал. 1 от ЗМВР за образуване на дисциплинарно производство спрямо жалбоподателя К. К. за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина, по смисъла на чл. 203, ал. 1, т. 13 във вр. чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, регламентирани с правилата на т. 15, т. 19, т. 20, т. 21 и т. 31 от Етичния кодекс, уронващо престижа на службата, за което е предвидено дисциплинарно наказание „уволнение“ (Заповед № 513з-7988 от 19.08.2022 г. - л. 80 – л. 82, том I).

В Заповедта за образуване на дисциплинарното производство е определен състав на дисциплинарно – разследващия орган (Д.) и срок за провеждането му - до 19.12.2022 г. Със същата заповед, на основание чл. 214, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 215, ал. 1 от ЗМВР, жалбоподателят е отстранен временно от заеманата длъжност, за срок от 2 месеца. Разпоредено е изнемването на служебната карта, личният знак и служебното му оръжие (Протокол № 3383р-28845 от 19.08.2022 г. – л. 153, том I).

Заповедта е връчена лично на жалбоподателя в деня на издаването ѝ – 19.08.2022 г. – 18,17 ч. (л. 82, том I).

С писмена Покана от 24.08.2022 г., връчена на 25.02.2022 г. в 10,50 ч. (л. 86 - 87, т. I), дисциплинарно разследващият орган е разяснил правата на служителя в дисциплинарното производство и му е предоставил възможност да даде писмени обяснения в срок до 17:00 ч. на 26.08.2022 г.

С депозирано на 31.08.2022 г. Предварително становище № 338300-5160 (л. 88 - 89, т. I), жалбоподателят е изразил несъгласие с твърденията, че е извършил нарушения на Етичния кодекс, въпреки че не е отрекъл възникналия конфликт с приятелката му Н. Ф. и физическото съприкосновение между тях – „...Да, по време на скандала ние стигнахме до физическо съприкосновение, но считам, че приятелката ми преувеличи фактите пред полицаите от РУ – МВР – [населено място], просто защото ми беше озлобена, афектирана и искаше да ми навреди.“ (л. 88, т. I). Направил е категорично изявление, че не е отправял закани с престъпление и/или с убийство към Ф., не е

демонстрирал, а и не е имал намерение да употреби неправомерно служебното си оръжие. Посочил е, че към момента на депозиране на становището – 10 дни след временното му отстраняване от заеманата длъжност отново съжителстват заедно с Н. Ф., а оценката и на двамата за случилото се е „неприятен, но и преувеличен откъм негативни емоции момент...“. Заявено е искане - Д. да преразгледа необходимостта от отстраняването му от длъжност и да направи предложение до директора на СДВР за отмяна на наложената „непропорционална мярка“.

В същия ден, на 31.08.2022 г., с рег. № 338300 - 5161 (л. 90 – л. 91, том I) е заведено и Искане от жалбоподателя за:

- допускане в дисциплинарното производство на подпомагащ защитник – адв. И. Н., САК,
- предоставяне на копия от всички събрани писмени материали,
- допускане на негово и на пълномощника му участие при снемане на сведения от лица, които могат да дадат информация за относими за воденото дисциплинарно производство факти и обстоятелства,
- протоколиране на всички действия, извършени по време на дисциплинарното производство.

С докладна записка рег. № 513р-86036 от 08.09.2022 г. (л. 94 – л. 95, том I), председателят на Д., позовавайки се на разпоредбите на чл. 13, ал. 3, т. 3, предл. първо във вр. чл. 13, ал. 3, т. 2 предл. второ от Инструкция № 8121з-877 от 06.07.2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР (ДВ, бр. 59/16.07.2021 г.) е сезирал директора на СДВР, изпращайки му по компетентност искането на жалбоподателя за отмяна на Заповедта за образуване на дисциплинарното производство в частта относно временното отстраняване от длъжност.

На 26.09.2022 г. на младши експерт К. К. е връчен отговор от директора на СДВР, рег. № 513000-55680 от 19.09.2022 г. (л. 102 – л. 103, том I), с който е уведомен, че временното му отстраняване е мярка, която има за цел да предотврати възможността да влияе на образуваното срещу него дисциплинарно производство и в този смисъл, не са налице основания за отмяната ѝ. Към преписката е приложено и Становище от началника на отдел „Човешки ресурси“ (л. 99 – л. 101, том I).

На 14.09.2022 г. на жалбоподателя е връчена писмена Покана рег. № 513р-86015 от 08.09.2022 г. (л. 96 – л. 97, том I), с която е уведомен, че:

- 1) се допуска участието на подпомагащ защитник в дисциплинарното производство - посоченият в Искането от 31.08.2022 г. адвокат,
- 2) предоставя му се възможност в срок до 23.09.2022 г. да отправи писмено въпроси към лицата, от които Д. е посочил, че ще бъдат снети сведения, както и да представи доказателства,
- 3) следва да се яви на 23.09.2022 г. с подпомагащия го защитник, за да се запознае с материалите от дисциплинарното производство и да получи копия от тях,
- 4) предварителното му становище, съдържащо искане за отмяна на Заповедта за образуване на дисциплинарно производство в частта относно временното му отстраняване е изпратено по компетентност на директора на СДВР.

С Протокол № 513р-91875 от 23.09.2022 г. (л. 104, том I) е документирано предоставянето на копия от материалите от дисциплинарното производство (165 страници) на жалбоподателя К..

По Предложение на председателя на Д., рег. № 513р-101363 от 17.10.2022 г. (л. 105 – 107, том I), със Заповед № 513з – 8999 от 18.10.2022 г. дисциплинарно наказващият

орган е удължил срока на временното отстраняване от длъжност с един месец до 19.11.2022 г., позовавайки се на разпоредбата на чл. 214, ал. 3 от ЗМВР.

Със Заповед № 513з-9951 от 17.11.2022 г. (л. 85, том I) директорът на СДВР е възстановил на заеманата длъжност „младши експерт“ К. К. – младши полицейски инспектор в група „Териториална полиция“ на Участък „Полиция“ – П. към 08 РУ при СДВР, считано от 20.11.2022 г., предвид изтичащия срок по чл. 214, ал. 3 във вр. ал. 1, т. 1 от ЗМВР и все още неприключилото дисциплинарно производство.

Дисциплинарното разследване е приключено на 16.12.2022 г. с отразяване на резултатите в Обобщена справка рег. № 3383р – 42479 (л. 56 – л. 78, том I). Описани са подробно предприетите действия от Д. за събиране на относими писмени и гласни доказателства за установяване на съставомерните елементи на дисциплинарното нарушение (л. 56 – л. 69, том I). Изискани и приложени към преписката са:

- образувани преписки в РУ – [населено място] по подадени сигнали от Н. В. Ф. срещу К. К. в периода м. януари 2022 г. – м. август 2022 г.,

- образувани преписки в РУ – [населено място] по подадени сигнали от Г. М. А. срещу К. К.

- образувани в Районна прокуратура – [населено място] прокурорски преписки по подадени сигнали срещу К. К. – пр. пр. 726/2022 г. и пр. пр. 968/2022 г.

- всички документи, изготвени по повод задържането на 19.08.2022 г. на младши експерт К. К., на основание чл. 64 от ЗМВР,

- материали по преписка № 3286р - 48506 от 23.09.2022 г. по описа на ГДНП, образувана по постъпила жалба от Г. А. от Е. П., заведена с рег. № 812102-990 от 19.07.2022 г. за настъпилия инцидент на 16.07.2022 г. към която е приложено и Съдебно медицинско удостоверение № 326/2022 г.

- преписка вх. № 232000 – 17820/2021 г. по описа на 06 РУ – СДВР, образувано по повод подадена Молба за незабавна защита от бившата съпруга на младши експерт К. К. в качеството ѝ на майка и законна представителка на малолетното им дете.

От началника на отдел „Човешки ресурси“ при СДВР са представени (л. 121 – л. 127, том I – писмо рег. № 513р-84057 от 02.09.2022 г.) - кадрова справка на младши експерт К. А. К. рег. № 513р – 83006 от 30.08.2022 г., копие на типова длъжностна характеристика – формуляр рег. № 513р – 14270 от 17.02.2021 г. за длъжността „младши полицейски инспектор“ в група „Транспортна полиция“, сектор „Транспортна полиция“ и участък към РУ при СДВР, утвърдена със заповед рег. № 513з – 1544 от 19.02.2021 г. и Протокол рег. № 513р – 17085 от 26.02.2021 г. за запознаване на жалбоподателя К. К. със специфичната длъжностна характеристика на заеманата от него длъжност младши полицейски инспектор в група „Транспортна полиция“ – П., Участък П. към 08 РУ – СДВР, както и Протокол рег. № 3383р-22565 от 30.07.2019 г. за запознаването му с Етичния кодекс на държавните служители в МВР и други относими към възложените му функционални задължения нормативни, подзаконови и вътрешно ведомствени актове.

Съществена част от проведените процесуални действия от дисциплинарно разследващия орган са снетите обяснения на участници, свидетели и други лица за двата инцидента. По повод на конфликта между жалбоподателя К. К. и Н. Ф. от 19.08.2022 г., Д. е снел сведения от :

Н. В. Ф. (рег. № 3383р - 29654 от 26.08.2022 г. - л. 147 – л. 149, том I),

С. В. К. – майка на жалбоподателя (рег. № 513р-88211 от 15.09.2022 г. – л. 151, том I)

А. Г. К. – баща на жалбоподателя (рег. № 513р-88632 от 16.09.2022 г. – л. 152, том I)

Е. А. К. – сестра на жалбоподателя, подава сигнала на спешен № 112 (рег. № 513000-52473 от 01.09.2022 г. - л. 150, том I)

Д. Г. В. – шофьор на линейката, с която е посетен адреса на Н. Ф. на 19.08.2022 г. (рег. № 3383р-36087 от 21.10.2022 г. – л. 154, том I)

Д. В. Д. – медицинска сестра, извършила преглед на Н. Ф. на 19.08.2022 г. (рег. № 3383р - 36553 от 26.10.2022 г. – л. 155, том I)

Е. Н. В. – старши полицаи в РУ – Е. П., посетил адреса на Ф. на 19.08.2022 г. по повод получения сигнал на спешен номер 112 (рег. № 3383р - 36554 от 25.10.2022 г. – л. 156, том I)

Д. М. Д. – старши полицаи в РУ – Е. П., посетил адреса на Ф. на 19.08.2022 г. по повод получения сигнал на спешен номер 112 (рег. № 3383р - 36090 от 21.10.2022 г. – л. 157, том I)

С. Г. Б. – изпълнявала задължения като младши оперативен дежурен в РУ – Е. П. на 18.08.2022 г. срещу 19.08.2022 г. (рег. № 3383р - 36358 от 25.10.2022 г. – л. 158 том I).

В. С. Д. – младши полицейски инспектор в РУ – Е. П., извършил проверката по заведеното с рег. № 262000-3023 от 19.08.2023 г. заявление от Н. Ф., съдържащо данни за нанесен ѝ побой от К. К. – удари с шамари по главата и лицето, скубане на косата (рег. № 3383р - 36089 от 21.10.2022 г. – л. 229 том I) и съставил Докладна записка рег. № 262р-19493 от 26.08.2022 г. (*приложена към пр. пр. 968/2022 г. на РП – Е. П. - л. 234 – л. 235, том I*), в която е отразил резултатите от проверката.

Писмени сведения са снети **и** по повод **възникналия на 16.07.2022 г.** конфликт между жалбоподателя К. К. и Г. А. – бивш съпруг на Н. Ф., от лицата

Г. Н. М. – служител на РУ – Е. П., посетил местопроизшествието пред дома на Н. Ф. на 16.07.2022 г. (рег. № 3383р - 36352 от 25.10.2022 г. – л. 176, том I),

З. Б. Н. – служител на РУ – Е. П. – АП (автопатрул) – 1 на 16.07.2022 г. заедно с Г. М. (рег. № 3383р - 36088 от 21.10.2022 г. – л. 177, том I),

С. Г. Б. младши оперативен дежурен в РУ – Е. П. на 16.07.2022 г. (рег. № 3383р - 36357 от 25.10.2022 г. – л. 178, том I),

Г. М. А. – бивш съпруг на Ф., баща на детето ѝ, участник в инцидента - (рег. № 3383р - 36092 от 21.10.2022 г. – л. 180, том I)

П. Ж. И. – приятелка на Г. А., очевидец на инцидента (рег. № 3383р - 36086 от 21.10.2022 г. – л. 179, том I)

На 24.10.2022 г. жалбоподателят К. К. е представил на Д. (л. 181, том I – сведения рег. № 3383р-36285) копие от Постановление на прокурор от РП – Е. П. от 04.10.2022 г. за отказ да се образува досъдебно производство по пр. пр. 726/2022 г. (л. 182 – л. 185, том I), образувана по депозираната на 19.07.2022 г. в РП – Е. П. жалба от Г. А. (*възложена и извършена проверка по чл. 145 от ЗСВ от РУ – Е. П.*). В мотивите на Постановлението е прието, че възникналият конфликт между тъжителя А. и полицейския служител К. К. е с „изцяло личен характер“ (л. 182, том I), не са установени данни за причинена тежка или средна телесна повреда и на двамата участници, констатираните телесни увреждания съответстват на „медикобиологичните признаци на един и същ състав на леката телесна повреда по чл. 130, ал. 1 от НК – временно разстройство на здравето, неопасно за живота“, което предполага приложението на института на реторсия (чл. 130, ал. 3 от НК), не са установени данни за наличие на хулигански подбуди.

След запознаване със Заповедта на директора на СДВР № 513з – 9951 от 17.11.2022 г. за възстановяване на длъжността, която е заемал преди временното си отстраняване (л.

85, том I), жалбоподателят К. е дал допълнителни сведения рег. № 3383р – 39696 от 22.11.2022 г. (л. 225, том I), в които е заявил, че към този момент продължава да съжителства с Н. Ф. в нейния дом в [населено място] П. и че значителна част от заявеното от нея непосредствено след инцидента на 19.08.2022 г. е било преувеличено. Отрекъл е изцяло твърденията, че я е удрял и влачил.

Няколко дни по-късно – на 25.11.2022 г. с рег. № 3383р – 40157 са заведени депозирани отново пред дисциплинарно разследващата комисия обяснения от жалбоподателя К. К. и за двата разследвани случая - на 16.07.2022 г. и на 19.08.2022 г. Посочени са причините за възникването им, конкретното участие на К., начинът, по който са се развили и поведението му след уведомяване на органите на РУ – Е. П. (л. 226 – 227, том I).

На 30.11.2022 г. в 08 РУ – СДВР Н. В. Ф. е подала Заявление с адресат началника на 08 РУ – СДВР, заведено с вх. № 338300 – 7234 на 01.12.2022 г. (л. 219, том I), към което е приложила и Молба до дисциплинарната комисия (л. 220, том I). Заявила е, че оттегля подаденото от нея Заявление рег. № 262000 – 3023/19.08.2022 г. до РУ – Е. П. по повод на инцидента от 19.08.2022 г., включително и твърденията в писмените си сведения от 26.08.2022 г. Като причина за действията си е посочила, че се касае за личен конфликт с жалбоподателя, който е бил прецедент в продължителното им съвместно съжителство и вече е разрешен. Заявила е, че и към момента на подаване на молбата двамата продължават да живеят заедно и тя разчита на помощта му при отглеждането на детето си. Изразила е категоричното си нежелание случилото се да бъде ползвано като основание за търсене на дисциплинарна отговорност на К..

С писмо рег. № 338300 – 7233 от 01.12.2022 г., председателят на Д. е поискал от РП – Е. П. да разреши към дисциплинарното производство да бъдат приложени незаверени копия от материалите по пр. пр. 968/2022 г. по описа на РП – Е. П., образувана по изпратените материали от извършената проверка в РУ – Е. П. по пр. 262000 – 3023/2022 г. по повод на заявлението на Н. Ф. от 19.08.2022 г. (л. 190, том I). Същите са изпратени по факс на 05.12.2022 г. с разрешение на наблюдаващия прокурор от РП – Е. П. (л. 191 – л. 218, том I).

На 05.12.2022 г. жалбоподателят К. К. е представил на Д. (л. 186, том I – сведения рег. № 3383р - 40998 от 05.12.2022 г.) копие от Постановление от 29.11.2022 г. на прокурор от РП – Е. П. по пр. пр. 968/2022 г., образувана въз основа на материали от извършената проверка по преписка № 262000 – 3023/2022 г. на РУ – Е. П. - подаденият сигнал (заявлението) на 19.08.2022 г. от Н. В. Ф. (л. 187 – л. 189, том I). Отказано е образуване на наказателно производство поради липса на „достатъчно данни, че деянието е извършено в условията на домашно насилие“ и „...за системно упражняване на домашно насилие“ (л. 188, том I), казано по друг начин - поради липса на достатъчно данни за извършено престъпление от общ характер.

В присъствието на членове на Д. са документирани, депозирани от Н. Ф. сведения, заведени с рег. № 3383р-40999 от 05.12.2022 г. (л. 221, том I), в които е потвърдила, че не е била очевидец на инцидента на 16.07.2022 г., но е възприела „охлузвания по лицата и крайниците и на двамата“, както и проявено от бившия ѝ съжител и баща на детето ѝ – Г. А. „арогантно поведение спрямо мен, К. и служителите на МВР“. По отношение на случилото се на 19.08.2022 г. е документирано: „...категорично заявявам, че всичко заявено устно и писмено от мен, сигнали, сведения и заявления съм ги подала в момент на афект и не знаех, че ще се стигне до такъв краен резултат. ...Една седмица след случката, т. е. една седмица след 19.08.2022 г. аз и К.

К. живеем отново заедно в хармония и разбирателство и до момента. ...Мисля, че на всеки човек се случва да има проблеми и да му се насъбере. К. е отговорен внимателен и грижовен, помага ми въпреки и в отглеждането на детето ми. Много си обича работата и ако го уволнят това ще го срине.“. Ф. също е представила на членовете на Д. копие на Постановлението за отказ да се образува наказателно производство по пр. пр. 968/2022 г. по описа на РУ – Е. П. (л. 222 – л. 224, том I).

В Обобщената справка, дисциплинарно разследващият орган се е позовал на дадени сведения от Н. Ф. от 06.10.2022 г. пред служителя на РУ – Е. П., на когото е било възложено да извърши проверка по подадения от нея сигнал (*заявление*) на 19.08.2022 г., приложени към пр. пр. 968/2022 г. на РП – Е. П. (*рег. № 262р – 24962 от 28.10.2022 г. – л. 207, том I*). В тези сведения, дадени месец и половина след инцидента, Ф. е заявила „...случилото се на 19.08.2022 г. между мен и К. К. и проявената от него физическа агресия бяха прецедент в нашите отношения. Не съм подавала други жалби ... във връзка с други случаи на упражнено срещу мен физическо или психическо насилие от К. К. ...Към настоящия момент с К. К. живеем отново заедно на моя постоянен адрес ... и сме в нормални, даже добри семейни отношения. ...не изпитвам никакви притеснения относно личната си сигурност, както и за сигурността на семейството ми. ...имам подобни случаи с предишния си партньор Г. А. и когато се случи и с К. аз бях силно афектирана, притеснявайки се да не ми се случи отново нещо лошо, може би съм преекспонирала ситуацията. ...Относно заплахите със служебното оръжие на К. искам да кажа, че не са истина. Казах ги с цел същото да бъде прибрано, за да не възникне инцидент, тъй като и К. беше силно афектиран след случилото се, а пък аз изпитвам силен страх от огнестрелни оръжия.“.

Въз основа на събраните доказателства в проведеното дисциплинарно разследване, Д. е приел, че по безспорен начин е установено, че жалбоподателят – младши експерт К. К. – младши полицейски инспектор в група „Териториална полиция“, Участък „Полиция“ – П., 08 РУ - СДВР е извършил деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата.

По отношение на инцидента на 19.08.2022 г. е прието, че скандалът между К. и Ф. е възникнал около 00:30 ч. на 19.08.2022 г. след отправени обидни думи от К., на които Ф. отговорила, че не желае да говори и си легнала. Поведението ѝ ядосало К., който разбил чиния с храна в стената, отметнал завивките от леглото и ѝ наредил да стане и да събере парчетата от счупената чиния. Хванал я за косата и започнал да я дърпа от леглото, а едновременно с това ѝ нанасял удари по лицето и главата. В момента, в който успяла да се освободи, Ф. отишла в тоалетната и се свързала по телефона със сестра му – Е. К., с която поддържали приятелски отношения. Помолила я да се обади на тел. 112 и да съобщи за случващото се. Когато отново се върнала в стаята, К. продължил да я тормози и да троши нейни лични вещи като ѝ заявил, че ако не изпълнява неговата заповед ще я застреля.

В Обобщената справка (л. 71, том I) поведението на полицейския служител К. К. за случая на 19.08.2022г. е оценено от Д. като „*проява на грубо държание и израз на липса на уважение към лице, с което живее, накърнявайки достойнството ѝ, навлизайки в личното ѝ пространство и представляващо опасност за физическото и психическото ѝ състояние.*“. Направен е извод, че „... е недопустимо служител на МВР да си позволява подобни действия. ...от гледна точка на нравствеността и съвременните виждания за човешко общуване, съгласно които противоречията не следва да се разрешават чрез агресивно поведение, водещо до конфликти и

проявяващо се във физическо насилие...“.

Подробно са възпроизведени констатациите (л. 71 – л. 72, том I), отразени в Съдебно медицинското удостоверение № 627/2022 г. (л. 204, том I), издадено от съдебен лекар в Клиниката по съдебна медицина и деонтология при УМБАЛ „А.“ при извършеното на 19.08.2022 г. в 10,45 ч. освидетелстване на Н. Ф.. Прието е, че медицинското заключение относно броя, вида и характера на телесните наранявания, установени по тялото на Ф., са *„необоримо доказателство за извършено физическо/домашно насилие от младши експерт К. К. и няма как да бъдат прикрити от Д., че нищо не е станало.“*

По отношение на втория, но хронологично настъпил първи по време инцидент на 16.07.2022 г. между жалбоподателя К. К. и бившия съжител на Н. Ф., който е и баща на детето й, от Д. е прието, че К. е упражнил физическа сила, саморазправяйки се с Г. А.. Обсъдени са всички събрани данни, съдържащи се в сведенията на участниците в конфликта и свидетелите очевидци, заключенията на съдебните медици, отразени в С. при освидетелстването на двамата участници, както и приложените други доказателства към пр. пр. 726/2022 г. на РП – Е. П..

Направен е извод, че *„Извършените действия на 19.08.2022 г. и 16.07.2022 г. от К. водят до уронване на престижа на изпълняваната от служителя служба, което в случая се е изразило в намаляване на авторитета на полицията пред обществото и загубване на общественото доверие в МВР“*. Тежестта на нарушенията е преценявана в контекста на широкото достойние на случилото се - както на служители от системата на МВР, така и на органи на съдебната власт, а и на граждани. Поставен е акцент върху възложените функционални компетентности на служителите на МВР, които определят и по-високите изисквания към поведението им, включително и в извън работно време.

Депозираните на 01. и на 05.12.2022 г. сведения от Н. Ф., в които е изразила категоричното си нежелание личният й конфликт с К. да се ползва като основание за търсене на дисциплинарната му отговорност са оценени като недостатъчни, за да оборят достоверността на информацията от събраните доказателства в проведеното дисциплинарно разследване относно извършените нарушения на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, регламентирани в т. 15, т. 19, т. 20, т. 21 и т. 31 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, спазването на които е задължение на всички служители, съгласно чл. 150, ал. 2 от ЗМВР.

Констатираните нарушения на Етичния кодекс са квалифицирани като тежко нарушение, по смисъла на чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР, уронващо престижа на службата, за което законодателят е предвидил най-тежкото от дисциплинарните наказания – „уволнение“. Прието е, че всяко от посочените нарушени правила за поведение има за резултат тежки отрицателни последици за дисциплината в МВР и реално застрашава с намаляване и загубване на доверието на обществото в полицейската институция. С тези аргументи е обосновано и уронването на престижа на службата. На дисциплинарно наказващия орган е предложено да наложи на жалбоподателя предвиденото в нормата на чл. 203, ал. 1 от ЗМВР наказание - „уволнение“.

На 23.12.2022 г. на жалбоподателя К. е връчена Покана (рег. № 3383р – 43225 от 23.12.2022 г. - л. 79, том I), с която е уведомен, че на 29.12.2022 г. ще му бъдат предоставени за запознаване материалите от дисциплинарното производство, както и Обобщената справка. Разяснено му е правото по чл. 207, ал. 10 от ЗМВР да даде

допълнителни писмени обяснения в 24-часов срок след запознаването, както и последиците при невявяване и/или непредставяне на обяснения, възражения или доказателства.

В предоставения срок по чл. 207, ал. 10 от ЗМВР от служителя са депозирани Възражения, адресирани до дисциплинарно разследващата комисия, заведени с рег. № 3383р – 43528 от 30.12.2022 г. (л. 54 – л. 55, том I). В същите е изразено становище за проявена едностранчивост и необективност при анализа на събраната информация в дисциплинарното производство. Категорично е заявено, че предложеното наказание е изключително тежко и несъразмерно на деянието, което се отрича да е извършено виновно. Твърди се, че с поведението си и при двата случая младши полицейски инспектор К. не е извършил нарушение на служебната дисциплина и на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР. Към Възраженията не са представени доказателства. Не са направени и доказателствени искания.

Възраженията на жалбоподателя К. са обсъдени подробно в изготвеното Становище на дисциплинарно разследващата комисия (л. 32 – л. 53, том I), с което са докладвани събраните материали от дисциплинарното производство на административно наказващия орган. Приети са за неоснователни, „*нелепа защитна негова версия с цел да го оневини*“, като е посочено, че „*К. по никакъв начин не се укорява и не съжбялява за извършените от него деяния...*“ (л. 52, том I). Дисциплинарно разследващият орган е предложил на жалбоподателя да бъде наложено дисциплинарно наказание, на основание чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР – „уволнение“ за извършеното тежко нарушение на служебната дисциплина, по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1, пр. 1 и т. 4 от ЗМВР – „*неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове – неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.*“.

Оспорената заповед № 513з – 1087 е издадена на 10.02.2023 г. въз основа на констатациите в Обобщената справка, Становището на дисциплинарно разследващата комисия и приложените документи към дисциплинарната преписка. Подробно са обсъдени, след като са приети от дисциплинарно наказващия орган, всички писмени обяснения и възражения, дадени от санкционирувания служител в хода на проведеното дисциплинарно разследване (л. 22 – л. 25, том I – стр. 12 – стр. 15 от заповедта). Заповедта е връчена на жалбоподателя на 17.02.2023 г. в 15,28 ч.

В съдебното производство от пълномощника на жалбоподателя бяха ангажирани писмени доказателства, установяващи относими факти за личността на полицейския служител младши експерт К. К. -Подписка на жители на населеното място, в което съжителства с Н. Ф. – [населено място] П. и Подписка на служители на МВР в негова подкрепа, както и влезли в сила съдебни актове на СРС и СГС, **с които е отхвърлена Молба за защита от домашно насилие (депозирана от бившата съпруга на жалбоподателя К. К., в качеството ѝ на майка и законен представител на роденото от брака им малолетно дете – В. К.) и е отказано издаване на Заповед за защита по повод твърдян инцидент с детето на 02.10.2021 г., по време на режим на лични контакти с бащата.**

От пълномощника на ответника, по повод направените в съдебното производство възражения от процесуалния представител на жалбоподателя, бяха представени и приети като доказателства - оригиналът на оспорената заповед; заверени копия от описа, с който е предадена дисциплинарната преписка от служител на 08 РУ – СДВР в деловодството на СДВР, обслужващо отдела; разпечатка от информационната система

за документооборота на СДВР, отразяваща движението на материалите, приложени към дисциплинарната преписка – докладването им на началник отдела „Човешки ресурси“, предаването им на началник О2 сектора към отдела „Човешки ресурси“ – СДВР и на директора на СДВР (л. 358 – л. 425, том II).

Съдът кредитира при постановяване на съдебния акт съдържащата се информация във всички приложения в хода на дисциплинарното производство доказателства, както и ангажираните от страните в настоящото съдебно производство.

Изложените релевантни факти, според настоящия съдебен състав позволяват да се направят следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е на 02.03.2023 г. в предвидения 14 дневен преклузивен срок по чл. 211 от ЗМВР във вр. чл. 149, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, от надлежна страна – адресат на оспорената заповед, с правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Заповедта е издадена от компетентен административен орган по чл. 204, т. 3 от ЗМВР - съответния на заеманата от жалбоподателя младши изпълнителска длъжност, ръководител на структура по чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗМВР – директор на Столична дирекция на вътрешните работи.

Заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 210, ал. 1 от ЗМВР - посочен е извършителят на дисциплинарното нарушение, мястото, времето и обстоятелствата, при които са извършени деянията, както и нарушенията разпоредби на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, доказателствата, въз основа на които е прието, че е установено дисциплинарното нарушение, правното основание, под което са сумирани релевантните факти. В заповедта са посочени редът, по който може да бъде оспорена и срокът, в който санкционираното лице може да упражни това си право.

Спазени са преклузивните срокове по чл. 195, ал. 2 във вр. с чл. 196, ал. 1 и ал. 2 от ЗМВР. В съответствие с императивната разпоредба на чл. 195, ал. 2 от ЗМВР дисциплинарно наказание за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от две години от извършването му. Краткият двумесечен срок се включва в рамките на двугодишния, а дисциплинарно наказващият орган няма право да се позовава на по-продължителния срок при наличие на предпоставки за приложение на по-краткия – тогава, когато и нарушението и нарушителят са установени. И двата срока са преклузивни по своя характер, т. е. с изтичането им се погасява правото на дисциплинарно наказващия орган да реализира дисциплинарната отговорност спрямо служителя, независимо дали нарушението е било доказано. Спазването на сроковете по чл. 195, ал. 2 от ЗМВР е процесуална гаранция за законосъобразност на оспорената заповед, за което съдът следи служебно, съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК.

Д. срок по чл. 195, ал. 2 от ЗМВР започва да тече от момента на откриване на нарушението. Легална дефиниция на това понятие е дадена в разпоредбата на чл. 196, ал. 1 от ЗМВР. Дисциплинарното нарушение се смята за открито когато органът, компетентен да наложи дисциплинарно наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. Дисциплинарното нарушение се счита за установено, съгласно чл. 196, ал. 2 от ЗМВР, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ

орган.

В конкретния казус, дисциплинарното производство е образувано със Заповед на дисциплинарно – наказващия орган № 513з – 7088 от 19.08.2022 г. (л. 80 – л. 82, том I), издадена на основание чл. 207, ал. 1, т. 2 от ЗМВР въз основа на информацията, докладвана на директора на СДВР от „за началник“ 08 РУ – СДВР с докладната записка от 19.08.2022 г. и от началника на Участък Горна малина – ОДМВР - С. – със справка от същата дата. Със заповедта за образуване на дисциплинарното производство, компетентният орган е определил състава на дисциплинарно разследващата комисия и срока за провеждане на дисциплинарното разследване – 4 месеца.

Спазени са всички процесуални гаранции за упражняване правата на жалбоподателя, както по отношение на предоставените възможности за лично участие при извършеното дисциплинарно разследване - да даде обяснения, да прави възражения, искания и да представя доказателства, така и по отношение на възможността да ползва съдействие на посочено от него, подпомагащо го в защитата лице, упражняващо адвокатска професия, да се запознава с материалите от дисциплинарното разследване и да получава преписи от тях.

Дисциплинарното разследване е приключило в срока, посочен в заповедта за образуване на дисциплинарното производство, с изготвяне на финализиращия акт по чл. 207, ал. 7 от ЗМВР - Обобщената справка, отразяваща резултатите от проведеното разследване, рег. № 3383р-42479 от 16.12.2022 г.

Твърденията на процесуалния представител на жалбоподателя за допуснато нарушение на изискванията на чл. 207, ал. 12, предл. първо от ЗМВР - запознаването на доверителя му с резултатите от проведеното дисциплинарно разследване, депозирането на възражения, на основание чл. 207, ал. 10 от ЗМВР, и изготвянето на Становището по чл. 207, ал. 12 от ЗМВР, с което са докладвани материалите от дисциплинарното производство на дисциплинарно разследващия орган, след изтичане на 4 месечния срок – 19.12.2022 г., в настоящия казус не могат да обосноват самостоятелно основание за отмяна на оспорената заповед, както правилно е посочено и в представената писмена защита (*стр.* 7). И това е така, доколкото, извършените действия не включват събиране на нови доказателства, което би предпоставило евентуално удължаване на срока за разследване, за да се обезпечи процесуалната им валидност. Същевременно, не са ограничени нормативно установените права на лицето спрямо което е водено дисциплинарното производство. Предоставен му е съответен на обема на събраните доказателства срок за запознаване, включително и с констатациите и изводите на дисциплинарно разследващия орган, отразени в Обобщената справка, а направените Възражения, депозирани в срока по чл. 207, ал. 10 от ЗМВР, са обсъдени подробно в Становището на Д. рег. 513р-128261 от 30.1.2022 г. (л. 32 – л. 53, том I), с което е докладвана дисциплинарната преписка.

От представените в съдебното заседание писмени доказателства от пълномощника на ответника се установява, че в настоящия казус началният момент, от който започва да тече срокът по чл. 195, ал. 2 от ЗМВР, определен в съответствие с разпоредбите на чл. 196, ал. 1 във вр. ал. 2 от ЗМВР, е **10.01.2023 г.** Оспорената Заповед № 513з - 1087 е издадена **на 10.02.2023 г.** (л. 22 – 36, том I) в значително по-кратък от предвидените в чл. 195, ал. 2 във вр. чл. 196 ал. 2 от ЗМВР срокове - двумесечния от откриване на нарушението и двугодишния от извършване на деянията, за които е наложено дисциплинарното наказание – 16.07.2022 г. и 19.08.2022 г.

Констатациите на дисциплинарно наказващия орган, отразени в мотивите на оспорената заповед кореспондират с информацията в приложените писмени доказателства, а заедно със събраните и в хода на съдебното производство обезпечават дължимия доказателствен стандарт, въз основа на който обосновано може да се приеме, че жалбоподателят К. К. е нарушил вменените му като задължения с разпоредбата на чл. 150, ал. 2 от ЗМВР – *„държавните служители са длъжни да спазват правилата, определени в Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“*, конкретно посочени в заповедта правила на поведение на държавните служители в МВР, регламентирани в Етичния кодекс -

т. 15 – *„държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме“*,

т. 19 – *„държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява“*,

т. 20 – *„държавният служител насърчава хората да спазват закона като дава личен пример с поведението си“*,

т. 21 – *„държавният служител се отнася с уважение към всички представители на обществото“*,

т. 31 – *„държавният служител зачита и спазва правата и основните свободи на всички граждани в съответствие с действащото българско законодателство и международните договори, по които Република България е страна“*.

Всички възражения, сведения и представени доказателства от жалбоподателя са били предмет на обсъждане и анализ и от дисциплинарно разследващия орган в хода на дисциплинарното производство, и от дисциплинарно наказващия орган - в мотивите на оспорената Заповед. Отказът да се кредитират с доверие становищата и възраженията на жалбоподателя по отношение на оценката на установените релевантни за правния спор факти, въз основа на които са направени изводите за наличие на основания за ангажиране на дисциплинарната му отговорност, е обоснован със съответни на изискванията на закона аргументи.

Изложеното дава основание на настоящия съдебен състав да приеме, че оспорената заповед е издадена при спазване на административно – производствените правила.

На жалбоподателя са връчвани надлежно и своевременно писмени покани и разяснения относно процесуалните му права, обезпечавачи упражняването на правото на защита, като му е осигурявана възможност и за реалното им осъществяване, при съблюдаване на нормативно установените процесуални гаранции. В мотивите на оспорената заповед са възпроизведени релевантните фактически обстоятелства въз основа на които дисциплинарно наказващият орган е приел за установени елементите от състава на дисциплинарното нарушение – конкретното поведение, с което е нарушено всяко от посочените правила на Етичния кодекс на държавните служители в МВР. Изложени са и формално изискуемите аргументи по чл. 206, ал. 2 от ЗМВР относно тежестта на извършеното дисциплинарно нарушение и вида на наложеното дисциплинарно наказание.

Според състава на съда, тезата на жалбоподателя и процесуалния му представител, че при квалификацията на конкретно извършените нарушения на етичните правила за поведение, регламентирани в Етичния кодекс за поведение на държавните служители от МВР, е допуснато нарушение на материалния закон, което е довело и до явно несъответствие на наложеното дисциплинарно наказание с целта на закона, в нарушение на принципа за съразмерност, съответства на събраните по делото

доказателства и предпоставя отмяната на оспорената заповед на предвидените основания в чл. 146, т. 4 и т. 5 от АПК.

При правилно установените фактически обстоятелства и мотивите за поведението на младши експерт К. К. и при двата инцидента, предмет на разследване от дисциплинарно разследващия орган, необоснован и несъответен на изискванията на материалния закон и според състава на съда, е изводът за тежестта (*степента на засягане на общественото защитените отношения*) на конкретно извършените нарушения на правилата за поведение, регламентирани в Етичния кодекс, по следните съображения:

1) и двата инцидента, наложили сезирането на органите на РУ – Е. П., са настъпили в извънработно за жалбоподателя време,

2) и двата случая са провокирани и мотивирани от лични взаимоотношения на 16.07.2022 г. – с бившия съпруг на съжителката му и баща на детето й, за което се грижи и жалбоподателят,

на 19.08.2022 г. – с жената, с която живее във фактическо съжителство,

3) към момента на издаване на оспорената заповед – 10.02.2023 г. няма данни, въпреки изтичащия срок по чл. 81, ал. 3 от НПК – за случая на 16.07.2022 г., участвалият при физическото съприкосновение Г. А. и приятелката му П. И. да са сезирали компетентния съд, упражнявайки правата си по чл. 80 от НПК – да повдигнат обвинение срещу жалбоподателя К. за причинени телесни увреждания, вида и характера на които са установени с приложените към пр. пр. 726/2022 г. по описа на РП – Е. П. (*вх. № 262000-2672/2022 г. по описа на РУ – Е. П.*) съдебно медицински удостоверения (*л. 258 – л. 259, л. 270 – л. 271, л. 296 – л. 297 том I*),

4) последователното и категорично изразеното поведение на съжителстващата с К. Н. Ф., демонстрирано след инцидента на 19.08.2022 г. - предприетите от нея действия и бездействия, доказващи нежеланието й К. да носи дисциплинарна, наказателна или гражданска отговорност, извън мерките, които са били приложени спрямо него непосредствено след подаване на сигнала на спешен номер 112 – задържането му по реда на чл. 64 от ЗМВР, временното отстраняване от длъжност по повод на воденото дисциплинарно производство, временното отнемане на служебното оръжие и служебната карта

– при снемане на сведения на 06.10.2022 г. (*л. 207, т. I*) от служителя на РУ – Е. П. в хода на извършващата се проверка по повод инцидента на 19.08.2022 г., въз основа на които се е произнесъл и прокурорът от РП – Е. П.,

- неупражнявайки правата си по чл. 8 от Закона за защита от домашно насилие – да сезира компетентния съд с искане за издаване на заповед за незабавна защита и вземане на съответни мерки,

- неупражнявайки правото си на тъжба до съда, по реда на чл. 80 от НПК, за причинените й телесни увреждания, установени при освидетелстването на 19.08.2022 г. (*С. № 627/2022 г. - л. 204 – л. 205, т. I*),

- неупражнявайки правото си да сезира съда с иск за обезщетение за причинените й неимуществени вреди, настъпили като резултат от непозволеното увреждане на телесната й неприкосновеност,

- сезирайки писмено както наблюдаващия прокурор от РП – Е. П., така и дисциплинарно разследващия орган, и началника на Районното управление, в което е изпълнявал служебни задължения като служител на МВР жалбоподателят К., заявявайки, че оттегля подадената молба за съдействие по повод инцидента на

19.08.2022 г. и не желае К. да бъде санкциониран,

- двукратно депозирани пред Д., след подаване на молбата с искане да не бъде наказван дисциплинарно К., сходни по съдържание писмени сведения, в които е посочила, че случилото се на 19.08.2022 г. е инцидентна проява на физическо и психическо въздействие спрямо нея, която е отключила предходни преживявания с бащата на детето ѝ, предпоставили раздялата им (*по отношение на този факт в хода на дисциплинарното производство са събрани данни в пр. пр. 726/2022 г. по описа на РП – Е. П. за подавани сигнали от Ф. за упражнено домашно насилие спрямо нея от бившия ѝ съжител Г. А. - приложени са Постановление от 13.11.2017 г. по пр. пр. 1123/2017 г. на прокурор от РП – Е. П. за отказ да се образува досъдебно производство за извършено на 24.09.2017 г. престъпление от общ характер (л. 308 – л. 310, том II); Постановление за отказ да се образува ДП от 28.04.2022 г. на прокурор от РП – Е. П., пр. пр. 1151/2021 г. по сигнал от 31.12.2021 г. за извършено престъпление по чл. 183, ал. 1 от НК (л. 302 – л. 307, том II)*),

5) заявеното от Ф. по отношение на настъпилите в кратък период от време преди двата инцидента неблагоприятни събития и за двамата (*лично за нея и за К.*) по повод упражняването на родителските права на родените от предишните им съжителства малолетни деца

– конфликтите ѝ с Г. А. по повод на дължимата месечна издръжка на детето, за който е сезирала и РП – Е. П., както и за упражняване на режима на свиждания,

- неприключилото към този момент съдебно производство, водено от бившата съпруга на К. по Закона за защита от домашното насилие с твърдения за упражнено такова по отношение на малолетния му син, послужило като основание за ограничаване на възможностите за осъществяване на режима на лични контакти с детето (*приложените документи към преписката на Об РУ – СДВР (л. 330 – л. 353, том II)*),

б) оценката за случилото се между Ф. и К. на пристигналите на място служители на РУ – Е. П., на дежурния офицер в РУ – Е. П. и екипа на Спешна помощ (*л. 154 – л. 158, том I*),

7) данните в представената кадрова справка за липса на дисциплинарни наказания и нееднократно награждаване за проявен професионализъм (*л. 122, т. I*),

8) становището на прекия ръководител на жалбоподателя К. относно професионалните му качества и изпълнението на възложените му служебни задължения – *„изпълнителен и отговорен. ...награждаван пет пъти за постигнати добри резултати от служебната дейност“ (Докладна записка изготвена от ст. инспектор Е. В. - л. 112, т. I)*,

В този контекст, основателно от процесуалния представител на жалбоподателя се твърди, че е налице омаловажаване на категорично установените благоприятни за жалбоподателя факти от събраните доказателства в хода на дисциплинарното производство при преценката на тежестта на конкретно извършените нарушения на правилата за поведение, регламентирани в Етичния кодекс на държавните служители в МВР. Представените в съдебното производство подписки в подкрепа на К. от граждани и от негови колеги влизат в противоречие с твърдяното доказано „уронване на престижа на службата“. Според задължителното тълкуване, дадено с Тълкувателно постановление № 3 от 07.06.2007 г. на ОСС на ВАС, налагането на най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение“ изисква наличието и на двете кумулативно свързани предпоставки – поведение, несъвместимо с морала (*каквото безспорно е установено и при двата случая, предмет на разследване в дисциплинарното производство*) и

поведение, уронващо престижа на службата, за да се приеме наличие на по - висока степен на обществена опасност на извършеното дисциплинарно нарушение, която именно законодателят е обвързал със съответстващото ѝ по тежест дисциплинарно наказание, в сравнение с дисциплинарното нарушение по чл. 200, ал. 1, т. 12 от ЗМВР. Не е спорен фактът, че в конкретния казус допуснатите от жалбоподателя К. нарушения на етичните норми на поведение са станали достояние и на други служители на МВР – колегите му от РУ – Е. П. и служители на ГД “Б.“, до които е била депозирана и жалба от Г. А. за случая на 16.07.2022 г., а и на магистрати от РП – Е. П., работили по преписките по повод сигналите за двата инцидента. Независимо от това, данните за липса на други нарушения на служебната дисциплина в периода от постъпването му в системата на МВР през 2013 г., положителната оценка на преките му ръководители за изпълнението на възлаганите му служебни задачи и нееднократното му награждаване, както и заявеното от негови колеги и познати в представените по делото подписки за подкрепа, дават основание да се направи извод, че вменените във вина на жалбоподателя нарушения на етичните правила, включени в състава на дисциплинарното нарушение, не го отличават с предвидената в нормата на чл. 203 от ЗМВР по-висока степен на укоримост, поради което и не са съпроводени с уронване на престижа на службата.

Дисциплинарната отговорност се носи за конкретно извършено дисциплинарно нарушение. Нормативно предвидените възможности за налагане на най-тежкото наказание или на едно наказание, но в максималния, предвиден от закона размер при повече еднаквонаказуеми дисциплинарни нарушения, задължително предпоставя най – напред определяне на тежестта на засягане на общественозащитените отношения за всяко нарушение. Несъответното на тежестта на установеното нарушение на служебни задължения дисциплинарно наказание при липсващ обективен и всестранен анализ на цялостното служебно поведение на държавния служител и на реално настъпилите вредни последици от извършените от него деяния, при нормативно предвидената възможност за определяне на санкция и от вида на посочената в разпоредбата на чл. 200, ал. 1, т. 12 от ЗМВР, дава основание на настоящия съдебен състав да приеме оспорения административен акт за несъответен на целта на закона, което предпоставя и отмяната му като незаконосъобразен и непропорционално засягащ правата на жалбоподателя – значително в по-голяма от необходимата степен за постигане на целите на дисциплинарната отговорност.

При този изход на спора, основателно е своевременно направеното искане от процесуалния представител на жалбоподателя за възстановяване на направените по делото разноски, в размера, посочен в представения списък, по чл. 80 от ГПК. В приложения Договор за правна защита и съдействие (*л. 9, том I*) е посочен заплатен размер на адвокатски хонорар от 1 000 лева, който напълно съответства на фактическата и правна сложност на конкретния казус и процесуалната активност и участие на пълномощника на жалбоподателя при провеждането на процесуални действия в три съдебни заседания. В този аспект, неоснователно е възражението на пълномощника на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение. По делото е представен и документ (*вносна бележка от 27.02.2023 г. - л. 3, том I*) за внесена държавна такса в размер на 10 лева за образуване на съдебното производство, която също следва да бъде възстановена на жалбоподателя.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № 513з - 1087 от 10.02.2023 г., издадена от директора на Столична дирекция на вътрешните работи, с която на младши експерт К. А. К. – младши полицейски инспектор в група „Териториална полиция“ на Участък „Полиция“ – П., към 08 Районно управление при СДВР, на основание чл. 204, т. 3 във вр. чл. 203, ал. 1, т. 13 във вр. чл. 197, ал. 1, т. 6 от ЗМВР, е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина, по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР – т. 15, т. 19, т. 20, т. 21 и т. 31 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, и на основание чл. 226, ал. 1, т. 8 от ЗМВР е прекратено служебното му правоотношение в Министерство на вътрешните работи (МВР), считано от връчване на заповедта – 17.02.2023 г.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на К. А. К. сумата от 1 010 (хиляда и десет) лева, направени по делото разноски, от които 1 000 (хиляда) – адвокатско възнаграждение на процесуалния му представител и 10 (десет) лева – държавна такса за образуване на съдебното производство.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните.